8°
INDO-CHINOIS
357
(4)

說唐演義

THUYẾT - DƯỜNG

DÉPÔT LÉGAL
INDOCHINE
N° 4918

Prix : 0 $ 0

Transcrit par VŨ - HI - TÔ

Dépôt légal
Phu Van

TÂN-THỨC-BÁO
in và bán
PHU - VAN - DUONG
Hanoi — 16 Rue du Chanvre 16 — Hanoi
1925

số 4

357 (4)

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France
https://tieulun.hopto.org

https://tieulun.hopto.org

THUYÊT - DƯƠNG Quyển thứ 4

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE IMPRIMÉS

Nguyên Bá-Đương người ở Kim-lăng, đã thi đỗ Võ chang-nguyên, nói đến võ nghệ của hắn dỏi không biết thế nào mà kể, hay dùng 1 thanh hoa kích thực là thần xuất quỉ một, nói đến tài cung tên thực là bắn chăm phát tin cả một chăm

DÉPÔT LÉGAL INDOCHINE N° 4218

Chỉ vì hắn thấy chào-đình toàn lũ dan thần cầm quyền. mới từ quan di rong chơi khắp thiên hạ, kết ban với những tay anh hùng.

Còn người này là người ở Chàng-châu, họ Ta tên gọi Ứng Đăng quen dùng 1 ngọn ngân thương. nhân di Sơn-tây thăm người bà con, gặp Vương-bá-dương mới cùng nhau vào hàng uống rượu.

Thúc-bảo đứng núp đầu cứ thỉnh thoảng nhấp nhô, bị Bá-dương chông thấy liên hỏi rằng ai kia ! hình như Tần dại ca làm sao ở dây, nói doạn bèn chạy vào.

Thuc-bảo bất dăc gì phải cất tiếng chào. Bá-dương dại ca ơi ! chính tiểu dệ dây

Bá-dương thay Thuc-bảo ăn mặc lam lũ. vội vàng cởi áo chiến baò mặc chong mình ra khoác vaò mình Thuc-bảo, rồi hoỉ rằng Tần dại ca dến dây làm gì mà dến nỗi như thế ?

Thúc-bảo liền đem tình dầu việc di dẫn tội nhân kể rõ cho 2 người nghe hiện nay dất ngựa đến chang Nhị-hiền bán cho Đan-hùng-tín được 30 lạng bạc. hắn hỏi tên tiểu dệ tiểu dệ không nói rõ

Bá-đương nghe chuyện rồi nói. Hùng-tín đã hỏi tên đại huynh, sao đại huynh không nói họ tên cho hắn biết nếu hắn biết thực là đại huynh chẳng những không lấy ngựa của đại huynh. chắc rằng lại tặng thêm tiền bạc bây dờ đại huynh cùng với hai chúng tôi đi đến nhà hắn:

Thúc-bảo vừa cười vừa nói, nếu tiểu đệ lại đến nhà hắn lượt nữa thì bất tiện lắm. như nay tiểu đệ ban ngựa đã có tiền chi phí rồi, xin về chỗ chợ tan thập đồ hành lý để dở về que hương

Bá-đường nói, đại huynh không chịu đi. tiểu đệ cũng không dám ép, thế thì chỗ chợ của đại huynh ở đâu xin nói cho tiểu đệ biết ?

Thúc-bảo nói. ở nhà hàng Vương-tiểu Nhị chước cửa phủ

Bá-đường gật đầu bèn gọi tửu bảo dọn rượu, rồi đó cùng nhau chén tạc chén thù chuyện chò chi kỉ đoạn rồi ba người từ biệt nhau.

Bọn Bá-đương 2 người thì đến Nhị-biền-chang, còn Thúc-bảo thì đi về nhà chợ. khi thúc-bảo về tới nhà Vương Nhị thấy không rất ngựa về biết là bán được rồi lại lấy lời tử tế mà nói rằng Tần đại gia chuyến này gặp sự hời đá chứ

Thúc-bảo chẳng nói chẳng rằng, bèn tính tiền dả Vương nhị lấy đấy chữ hồi phê rồi từ biệt Liễu. thị thu xếp đồ

hành lý, vai vác đôi kim dản, lại sợ có Hung-tín đuổi theo, cho nên ngay đêm hôm ấy di ra khỏi thành thẳng đường về Sơn-đông.

Nói về Vương-bá-Đường và Ta-ứng-Đăng đến Nhị-hiên chang. Hung-tín ra đón vào chà nước xong, Bá-vương nói Đan nhị ca oi! đại huynh hôm nay có 1 sự đáng tiếc lắm. Hung-tín vội hỏi sự gì thế?

Bá-đương nói, có phải hôm nay đại huynh mua được 1 con ngựa không?

Hung-tín nói phải, tiểu đệ mua được con ngựa hay lắm. sao hai ngài biết Bá-Đương nói, vừa rồi tôi có nghe người bán ngựa nói với tôi rằng, đai huynh tham lợi nhỏ, mất 1 người có danh vọng.

Hung-tín nói, hắn chẳng qua là 1 người bán ngựa, có danh vọng gì?

Bá-Đương nói, danh vong hắn không đống người khác đâu, đại ca có biết họ tên hắn không? Hung-tín nói tiểu đệ hỏi tên hắn, hắn nói là họ Vương ở phủ Tế-nam, tiểu đệ lại hỏi hắn có biết Tần-thúc-bảo không? hắn nói rằng. Thúc-bảo là bạn đồng sự với hắn, tiểu đệ mới mời hắn vào ngồi chơi.

Bá-Đương vừa cười vừa nói rằng, tiếc thay đại ca gặp mà bỏ qua, hắn chính là Tiểu-mạnh-thương Tần-thúc-bảo đó. Hung tín nghe nói rật mình mà rằng ối chao thực là đáng tiếc sao hắn không chịu nói tên, bây dờ hắn ở dâu?

Bá-Đương nói ở hàng Vương-tiểu-nhi trước cửa phủ Hùng-tín tính nóng nẩy toan đi đuổi theo ngay Bá-đương nói giời đã sắp tối rồi vào chong thành không kịp nữa, để sáng mai sẽ đi.

Hùng-tín cũng nghe theo, rồi sai đa nhân dọn tiệc uống rượu suốt đêm.

Đến khi giời mờ mờ sáng ba người đều cưỡi ngựa đến trước hàng Vương nhị, xuống ngựa vào hỏi Vương-nhi rằng có Tần đại gia ở Sơn-đông, còn chọ ở chong hàng không ?

Vương-nhị nói, Tần đại gia đi ngay từ tối hôm qua rồi Hùng-tín nghe nói toan đuổi theo, bỗng thấy người nhà chạy theo gọi rằng Nhị-viên-ngoại ơi ! có việc chẳng may, Đại viên ngoại nhà ta bị Đường công Lý-uyên bắn chết ở trong rừng Lâm-đồng sơn, hiện nay linh cữu đã đưa về tới nơi.

Hùng-tín nghe nói òa lên khóc, bảo với Bá-đương rằng, bây dờ tiểu đệ có việc chẳng may, không thể đuổi theo Tần huynh được, nếu đại ca đuổi theo có gặp hắn thì nói dóp rằng, xin thứ lỗi cho tôi, nói đoạn phi ngựa dở về. Bá-đương và Tạ-ứng-Đăng cũng đi về hết, muốn biết thế nào xem hồi sau.

HỒI THỨ 6

PHÀN HỒ DẦY TUYẾT TÌM BẠN HIỀN
HÙNG TÍN TẶNG VÀNG CHỌN NGHĨA BẠN

Lại nói đến Thúc-bảo sợ Hùng-tín đuổi theo, chạy suốt 1 đêm đã thấy rức cẳng, nhưng cố gượng đi được hơn 10 dặm nữa, không ngờ đau chân quá không có thể đi được, thấy bên cạnh đường có 1 cái miếu ten gọi Đồng-nhạc miếu.

Thúc-bảo chạy vào miếu toan chèo len bê miếu ngồi nghỉ, không ngờ thày tối lăm mặt mũi, ngã ngửa người ra, nằm sóng sượt chen mặt đất, đôi kim đan vác chên vai dơi xuống đanh choảng một tiếng, vỡ nát cả bẩy tám hòn đá lát thêm miếu.

Đạo nhân ở chong miếu rật mình, vội vàng chạy ra nưng dậy, song không thể nưng nổi được, chịu phép vào bảo cho chủ sãi biết.

Nguyên do chủ sãi đấy là họ Ngụy tên Chưng, người ở' Duy-dương, chước dã làm tri châu ở' châu Cát-an, mới từ quan đi tu, theo thầy là Từ-hồng-khách ở' miếu Đồng-nhạc, cách độ nửa tháng chước. Từ-hồng-khách đi chơi các xứ ngoạn cảnh.

Lúc ấy Ngụy-chưng nghe tin thầy lại, vội vàng chạy ra đón, thì thấy Thúc-bảo nằm chên mặt đất, mặt sám mắt nhắm miệng không nói được liên cầm tay

Thúc-bảo xem mạch, xem đoạn nói rằng, người này chỉ vì đói nên đó lạnh thấm vào tới xương sinh ra chứng nào bèn sai đạo nhân đi săc 1 thang kim ngâu đem đổ vào miệng Thúc-bảo.

Thúc-bảo uống được 1 khắc dần dần tỉnh lại.

Ngụy-trưng bèn hỏi rằng : ngươi là người ở đâu họ tên là gì ?

Thúc-bảo nói họ tên và kể tình dầu sự trước cho nghe.

Ngụy-trưng nói nay đại ca đã phải cảm nên ở lại miễu dây tĩnh dưỡng cho khỏe mạnh rồi sẽ về quê hương, nói đoạn sai đạo nhân rọn rẹp 1 cái phòng mái tây hiên cho Thúc-bảo nằm nghỉ.

Ngụy-trưng ngày nào cũng đến xem mạch lấy thuốc cho Thúc-bảo uống.

Có 1 hôm ở chùa có tiệc lên đàn đảng kinh, đạo nhân bày lễ vật xong đâu vào đấy, chỉ đợi cụ Viên-ngoại đến thì làm lễ lên đàn.

Nguyên do đàn ấy của Đan-hùng-tín làm lễ tụng kinh siêu độ cho anh vì người anh bị Lý-uyên bắn nhầm chết. Được một lát Hùng tín vào tới đại điện làm lễ phật, chẳng biết vì duyên cớ sao thấy bọn người nhà đánh đạo nhân túi bụi.

Hùng-tín quát hỏi tại cớ làm sao ?

Gia-đinh thưa rằng, các đạo nhân không được thanh kính, hôm nọ chúng tôi đã bảo hắn sái tảo cho sạch sẽ, thế

mà hắn dề 1 người ốm nằm ở dưới nhà vì thế cho nên chung tôi đánh hắn.

Hùng-tín nổi dận. gọi Ngụy-chưng ra hỏi

Ngụy-trưng nói số là Viên-ngoại chưa rõ. người ấy là một tay anh hào ở Sơn-đông, cách bẩy hôm trước bị binh ở đây tôi định dề cho hắn khỏi rồi, sẽ cho hắn về

Hung-tín nói. hắn người ở Sơn-đông tên họ là gì.

Ngụy-truug nói. hắn họ Tần tên Quỳnh, hiệu là Thục bảo.

Hùng-tín nghe nói mừng rỡ vội chạy xuống mái hiên tây xem quả là bác bán ngựa rồi.

Lúc bấy dờ Thục-bảo thấy Hùng-tín dến. chịu phép nằm chơ đó không có cái hang động nào mà ẩn núp.

Hùng-tín tới chước mặt nắm lấy tay Thục-bảo mà rằng Thục-bảo đại ca ơi ! rõ thực là đại ca dấu diếm Đan-hùng tín này.

Thúc-báo không thể tránh mặt được đứng dậy nói rằng Tần-quỳnh này có tài cán gì mà viên ngọai yêu mến như thế

Hung-tín tay đờ vaò dầu và mặt Thúc-bảo;coi hình ráng hăn bỗng hai hàng lệ ứa sa mà rằng. dai ca ơi ! hôm nọ gặp mặt em không chịu nói thật. sau Bá dương nói thì em mơi biết.

Sáng hôm sau em đến chỗ đại ca chọ, không ngờ đại ca đi ngay đêm hôm ấy. em toan đuổi theo, bỗng gặp cơn gia biến anh cả em ta thế, không thể đuổi theo đại ca được, ngờ đâu đại ca bị đau nghỉ ở đây,thực là lỗi của Đan Hung-tín này.

Thúc-bảo nói tiểu đệ vì ngheo khốn đến thế này, trong lòng lấy làm sấu hổ. bởi vậy mới nói dối nhân huynh

Hùng-tín sai những đa đinh đỡ Thuc-bảo dậy. hâm nước tắm rửa thay quần áo mới, dặn bảo Ngụy trưng cứ việc cúng đàn tụng kinh.

Hung-tín lại gọi mấy tên khiêng kiệu đón Thuc-bảo còn Hùng-tín thì lên ngựa cùng về Nhị-hiền-chang khi tới nơi Thuc-bảo toan thi lễ

Hung-tín đỡ dậy ma rằng đại ca quý thể chửa được đều hoa, chớ có phiền làm vậy. lập tức mời thầy thuốc chữa thuốc, chửa đầy nửa tháng Thúc-bảo khỏi bịnh mạnh mẽ như thuờng

Hung-tín sai người nhà bày tiệc uống rượu mua vui. Thúc-bảo đem sự ngày chước. kể hết tình đầu cho Hung-tín nghe

Hung-tín lại đem sự thân huynh phải Đường-công Lý uyên bắn chết nói cho Thúc bảo nghe. hai người than thở cùng nhau đến canh khuya mới đi nghỉ.

Lại nói đến Phàn-hổ đến Thạch châu. khi nhận được đấy chữ hồi phe bụng bảo dạ rằng chắc nay Thuc-bảo đã

về nhà rồi, bèn cứ thẳng đường về phủ Lễ-nam, vào chính diện quan Thứ-sử đưa chữ hồi phe đoạn rồi hỏi đến Thúc bảo, thì thấy nói chửa về liền đến nhà Thức-bảo hỏi thăm thì lão phu nhân đáp rằng chưa thấy về

Từ khi ấy Tần mẫu mong mãi tin con về không thấy, trong lòng nghi hoặc, bèn sai Tần-an đi mời Phàn-hổ đến.

Tần-mẫu hỏi rằng, tiện nhi đi đã gần ba thang nay không thấy về ta sợ nó bị bệnh ở dữa đường chăng, nay lão viết 1 phong thơ, muốn phiền đại gia đi Lạc châu 1 chuyến, chẳng biết ý ngài thế nào ?

Phàn-hổ nói, lão bà đã có lời sai, tiểu diệt há dám không vâng nghe sao

Tần mẫu nghe nói liền viết 1 phong thơ và lấy 10 lạng bạc đưa làm tiền lộ phí.

Phàn-hổ chối từ không nhận, nói rằng Tần đại ca bấy còn tiền gửi ở tôi, xin bá-mẫu cứ yên tâm cầm lấy, nói đoạn từ biệt rồi vào phủ nha xin phép nghỉ một tháng

Ngày hôm sau khởi hành đi phủ Lạc châu, khi đang đi bỗng dưng thấy mây kéo tối rầm, gió bấc òa òa thổi, tuyết xuống như chút.

Phàn-hổ thấy bên cạnh đường có một cái miếu tên là Đông-ngạc, vội vàng xuống ngựa vào miếu để chánh tuyết

Ngụy-chưng thoạt chông thấy hỏi rằng. khách quan đi đâu có việc gì ?

Phàn-hổ nói tôi người ở Sơn-dòng họ Phàn tên Hổ, vì có người bạn đi Lạc châu đã lâu không thấy về. cho nên tôi phải đi tìm hắn. nay gặp tuyết xuống nhiều quá không thể đi được, nên vào bảo quán ngồi nghỉ nhờ một chút.

Nguy-trưng hỏi khách quan tìm người bạn họ tên là gì ?

Phàn-hổ nói họ Tần tên gọi Thúc-bảo.

Ngụy-chưng vừa cười vừa nói. khách quan ơi ! người ấy ở sa kề hàng nghìn dặm. mà gần thì ở ngay chước mắt.

Phàn-hổ nghe nói, vội vàng hỏi, bây đờ ở đâu ?

Ngụy-chưng nói, độ tháng chước có 1 người bị binh ở miếu đây, ten gọi Tần-thúc-bảo, bây dờ ở nhà Đan-hùng-tín thuộc về chang Nhị-hiền phố Tây-môn.

Phàn-hổ nghe đoạn lập tức đứng dạy ra đi.

Ngụy-trưng nói tuyết xuống nhiều thế này đi sao cho được.

Phàn-hổ nói, không hề chi tôi đi lên chên tuyết cũng được liền từ biệt Nguy-chưng đi đến chang Nhị-hiên, tới cửa chang viên bảo chang khách rằng, có người bạn Tần đại da đến hỏi thăm.

Chang khách vào bảo Hùng-tín và Thúc-bảo nghe báo vội chạy ra ngay.

Thúc-bảo bèn cất tiếng gọi rằng anh Kiên-uý ơi! đại ca tới đây từ bao đờ? nếu em không nhờ có Đan nhị ca thì thác oã lâu

Phàn-hồ nói em ngày nọ ở Lạc châu, tướng đại ca đã về rồi đến khi em về Tế-nam đã gần được ba tháng cũng không thấy đại ca về, lệnh đường nhớ mong sai em đi tìm vừa rồi gặp Ngụy lão sư chỉ bảo đến đây.

Thúc-bảo bèn đem sự chước nói rõ tình đầu cho Phàn-hồ nghe.

Phàn-hồ lấy bức thư trong bọc ra đưa cho Thúc-bảo xem.

Thúc-bảo xem xong ýmuốn về ngay.

Hùng-tin ngăn lại rằng đại ca không nên đi, vì rằng qui thể chưa được mạnh khỏe, nếu nay sông pha xương tuyết, e rằng đứa dương bị bịnh lại phải lại, khó nổi bảo toàn.

Vì chẳng may muôn một thế nào, chẳng uổng mất 1 đời tài danh ư! lấy ai mà phụng dưỡng mẫu thân cho cư như ý tiểu đệ, nên phiền Kiên-uý huynh đem tin đại ca về Tế-nam chước, nói rõ cho lịnh dương nghe, để ngài được yên tâm, đợi hết năm nay, qua đến tháng hai sang năm, tiết giời ấm áp thì đại ca về. 1 là chọn nghĩa mẹ con, hai là vẹn tình bè bạn.

Phàn-hồ nói. Đan viên ngoại nói có lẽ lắm sao đại ca không nghe lời.

Thúc bảo ưng thuận.

Hùng-tín sai người nhà rọu rượu, ba người cùng uống rượu nói chuyện mua vui cách được vài hôm sắc giời quang đãng, ra chiếu tạnh đáo

Thúc-bảo viết 1 phong thơ gửi về Hùng-tín sai người nhà bày cuộc rượu tiễn hành lấy ra 50 lang bạc 5 tấm lụa gửi về làm quà Tần mẫu, lại đưa riêng 10 lang bạc với 5 tấm lụa tặng cho Phan hồ.

Phàn-hồ nhận lấy rồi từ biệt Hùng-tín và Thuc-bảo đi về Tế-nam

Vì cớ sao Hùng-tín không cho Thuc-bảo về bởi vì Hùng-tín muốn tặng cho Thuc-bảo rất hậu e rằng Thuc-bảo không lấy mới ngầm sai người nhà hết sức chăn nuôi ngựa hoàng-phiên-mã cho thực béo dầy và gọi mấy người làm đồ vàng đo xem mình ngựa để đánh 1 bộ yên và bàn đạp bằng vàng, lại đem 360 lang bạc đúc thành những khối nho nhỏ, bỏ vào trong 1 cái túi bằng lụa nếu làm như thế thì một chốc nhát không thể kịp được, cho nên phải để Thuc bảo ở lại.

Thuc-bảo ở lại Nhị-hiên-chang đã qua năm cũ, bước sang năm mới, đến tháng hai năm sau Thuc-bảo từ biệt Hùng-tín.

Hùng-tín bày cuộc rượu tiễn hành hai người uống rượu xong, Hùng-tín sai người nhà rắt con ngựa hoàng-phiên mã ra, bộ yên và cương đạp đủ cả đem thắng vào

mình ngựa. đôi kim dầu cheo ở 2 bên sườn ngựa, Thuc-bảo chông thấy tôi rằng. sao dai ca cho em bộ yên và cương đẹp rat bậu thế ?

Hùng-tin nói chẳng qua là 1 vật đó thôi, lại lấy 10 tấm lụa và 50 lạng bạc nữa dưa cho Thuc-bảo làm tiền lộ phí, Thuc-bảo chối từ không được chịu phép phải nhận lấy. Hung-tin tiêu ra khỏi cổng chang viên. Thuc-bảo vái tạ lên ngựa đi chửa biết thế nào xem hồi sau.

HỒI THỨ 7

ĐÁNH LÔI ĐÀI ANH HÙNG HỘI HỌP
GIẢI LÝ TRẦU CÔ CHÁU GẶP NHAU

Nói về Tần-thuc Bảo ra khỏi Nhị-hiên chang, đi chửa được 10 rậm. khi ấy bóng kim ô đã sẽ vẽ tây sắc giơi gần tà tà. thấy có 1 thôn chang gọi là chạo Giát-lâm,men đường cái đi có 1 cái hàng chứa khách đón Thuc-Bảo xuống ngựa vaò hàng

Có 1 tên tửu bảo ra đón. dắt ngựa vào chuồng lấy cỏ cho ăn. doạn rồi dở ra sách gói hành li của Thúc-Bảo vào chong nha khách

Thúc-bảo vào tới khách phòng. tửu-bảo bèn sai

rọn rượu và đồ nhắm để Thúc-bảo uống rượu bèn chạy đến ghé tai nói thầm với chủ nhân rằng, quái la. người khách này bô yên và bàn dap thắng ở minh ngựa bằng vàng cả gói hành lý thấy nằng nặng tai có đôi kim đản coi rất gớm ghê.

Hôm nọ ở tiên thôn mất cướp những tuần cháng đi dò tìm chẳng thấy tông tich đâu sốt âu là người này cũng là quâu cường đạo chi đây.

Ngô-quảng nói-chớ có lộ chuyện ra vội. để ta dinh xem sao rồi sau sẽ liệu

Ngô-quảng bèn di đến phòng đứng nép bên cửa dinh xem, thấy Thúc-bảo uống rượu ăn cơm xong mở gói hành lý ra xem qua rồi di ngủ. thấy chong bọc hơi nằng nặng. ay cầm rốc ra rơi dánh soảng 1 tiêng vô số những khối vụn rơi ra. nhâu có ánh đèn trông rõ trắng sóa rật mình sợ hãi.

Thuc-bảo cầm lấy xem hết thầy đều là bac ca, nhặt để chên mặt án nghĩ bụng bảo da rằng, Hùng-tir cớ sao chẳng nói rõ cho ta biết,mà ngầm để bạc vào trong gói hành lý của ta

Ngô-quảng thấy thế vội vàng chạy đở ra gọi những người nhà bảo rằng, chớ có lộ chuyện ra vội. để ta đi goi tuần tráng đến bắt, nói đoạn chạy ngay ra ngoài cửa gặp ngay hai ba người tuầu cháng toan vaò hàng uống rượu.

Nghô-quảng liền đem sự ấy nói cho chúng biết, chúng toan vào bắt ngay.

Ngô-quảng nói, các người chớ hấp tấp để ta vào lừa hắn ra đây rồi chói nghiên hắn lại, làm như thế dễ như đở bàn tay.

Chúng gật đầu khen phải, nói đoan kẻ cầm đáo người cầm gậy mai phục sẵn sàng.

Ngô quảng tay cầm cái buá dầy cửa mở ra cất tiếng nói vào bắt lấy nó.

Lúc bấy dờ Thúc-bảo đang ngồi nhìn món bac nghĩ ngợi bỗng thấy có người âp vaò, tưởng là quân cướng dao vaò cướp tiền bac bèn đứng dậy.

Ngô quảng sấn đến trước mặt. Thuc-bảo lấy tay dúi mạnh 1 cái, Ngô-quảng đứng không vững ngã ngửa người, ra dầu dập vaò tường đánh chát một cái vỡ óc ra mà chết.

Mé ngoài moi người reo ầm cả lên

Thuc-bảo cầm đôi kim dản bước ra cửa phòng 2 bên những dây thừng chằng ngang chằng dọc. Thúc-baỏ không biết đi vương phai ngã ngửa người ra chúng cầm dáo gậy xúm lại đánh.

Thuc-baỏ dơ tay đón đỡ, chúng sấn vaò bắt được lấy dây chói lại đem vao trong phòug thấy Ngô-quảng chết nằm chên mặt đất,

Vợ con Ngô quảng liên viết 1 lá đơn đến sáng hôm sau tuần cháng đem đôi kim dẫn và hành lý tiền bạc ngựa toàng phiêu dẫn Thục-bảo với vợ con Ngô-quảng vào chính phủ Lạc châu.

Quan tri-phủ Lạc-châu là Sái-kiến-đức thấy nói bắt được 1 bọn cường đạo lập tức ra ngoài công đường.

Những tên tuần cháng vào công đường bẩm rằng, chúng tôi có bắt được một tên cường đạo ở rừng chạo Giác-lâm.

Vợ con Ngô-quảng cũng vào vừa khóc vừa kêu rằng tên cường đạo ấy đánh chết phu quân tôi.

Sái phủ bỏi han moi người lấy khẩu cung rồi, chuyên đem tên cường đạo vào.

Chúng vưng lời ra dẫn Thục-bảo vào

Sái-phủ thoạt trong thấy cật minh bèn bỏi rằng ta chông mày tình nhu sai nhân ở' Tế-nam có phải không cớ sao đi làm quân chom cướp ?

Thúc-bảo quì xuống kêu rằng chính chúng con là sai nhân ở' Tế-nam quả không phải quân chộm cướp.

Sái-phủ hét rằng mày cả gan thật, tháng 10 năm ngoái mày đã lấy chữ hồi phê cớ sao không về ngay, còn lần quất ở' đây bốn tháng nay chửa về. rõ thật là quân cường đạo không sai

Thúc-bảo nói, chúng tôi tháng 10 năm ngoái lĩnh đấy hồi phê, đi đến nửa đường bị bệnh, gặp người anh em bạn

tôi đem về nhà nuôi đến bây dờ mới khỏe mạnh thì dỏ' về còn tiền bac ấy là người bạn tôi cấp cho xin lão gia xét cho.

Sài-kiến-đức nói, người bạn mày ở dâu ?

Thúc-bảo toan nói ra, song sợ liên luỵ đến Hùng-tín mới nói thác ra rằng người ban chúng tôi là 1 người đi buôn bán. bây dờ dã di vắng rồi.

Sái-kiến-đức nghe nói tay đập xnống án thư mà qnát rằng. thằng này nói quanh co ngày trước ta dữ mày ở lại bao nhiêu lâu. khi di lai cho mày tiền bạc rất nhiêù, ta coi hình dạng mày béo tốt thế kia không phải dống người ốm, đích là mày lẩn quất ở' đây đề đi ăn cướp, còn như dánh chết Ngô-quảng thì ai đánh chết ?

Thúc-bảo nín lặng không biết nói thế nào.

Sái-phủ chuyền cho mai táng Ngô-quảng, còn bọn 10 người tuần cháng dẫn Thúc-Bảo xuống Tham-quân-sảnh đề xét hỏi rõ ràng rồi định tội thi hành.

Khi đến sảnh, ở dấy có tham-quân-sảnh tên gọi Mạnh-hồng hỏi khẩu' cung nhưng Thúc-Bảo không chịu nhận là quân cường đạo.

Quan Tham-quân nổi dận sai dánh 40 roi,đoạn rồi dem vaò nhà dam

Ngày hôm sau lại dem ra tra hỏi, không ngờ việc ấy dồn dầm cả lên rằng, sai nhân ở Sơn-dông di ăn cướng dánh phá rừng chạo Giác-làm,bị bắt dốt ở nhà dam,chuyện

này dồn đến Nhị-hiên chang.

Hùng-tín nghe thấy chuyện ấy rật minh sợ hãi vội vàng vaò thành nghe ngóng, thấy Thúc-bảo bị đam thực. liên sai người nhà dọn 1 mâm rượu đem đến cửa ngục nói với lính canh ở' đấy rằng. tôi có người bạn bôm nọ ở rừng chao Giác-lâm. bị người ta vu oan cho là quân cường đạo, phải bắt đam trong ngục này tôi xin vaò bởi thăm hẳn.

Người lính canh thấy Hùng-tín tien mở' cửa dứa Hùng-tín vaò.

Hung-tín vaò chông thấy Thúc bao tay bị sich chân bị cùm, lieu vỗ dầu khóc dống ten mà rằng Thúc-Bảo đai ca ơi ! thực là em làm bại anh phaỉ khổ sở' thế này. tiểu đệ dẫu thác đi cũng đành lòng. vội vàng nói với người lính canh hãi tháo cùm sich cho Thuc-bảo một lát.

Thúc-Bảo nói. Đan nhị ca ơi ! số vận em phaỉ như thế há phaỉ là lỗi đại huynh ư ! song em có 1 câu nay. chẳng biết đai ca có thương cùng không ?

Hung-tín nói, đại ca dậy gì em cũng xin nghe.

Thúc-baở nói. em phen này khó nỗi tái sinh được, dẫn rằng thác noi dất khách quê người em cũng chả dận chi.

Chỉ thương thay một chút mẹ già ở' Sơu-dông không

ai phụng dưỡng sau khi em thác rồi, Nhị-ca gửi tín cho gia mẫu biết và xin Nhị-ca thương dúp dỡ cho, thì tần quỳnh này ở dưới suối vàng cũng chẳng quên được ơn anh

Hung-tin nói, đại ca chớ lo phiền, để em vào phủ kêu người dẫm bớt cho đại ca vào bạng tội nhẹ, đến bấy dờ rồi chúng ta sẽ liệu

Hung-tin nói đoạn sai gia nhân đưa cơm rượu ra, cùng Thục-bảo ăn uống rồi móc túi lấy 1 lạng bạc đưa cho người linh canh và dặn chòng nom Thục-Bảo cho tử tế rồi ta sẽ đưa thêm nữa.

Người linh canh nói xin vâng.

Hung-tin từ biệt Thục-bảo đi ra, rồi vào trong phủ liệu lời nói lót với Sái tri phủ và tham-quân Mạnh hồng nói rõ tình dầu.

Tham-quân Mạnh-hồng bèn đem Thục-bảo ra xét hỏi rồi sử cho thực chứ không phải cương dao, chẳng qua là ngộ sát dấy thôi

Cứ triều luật ngộ sát Ngô-quảng thì phải dầy đi xung quan, Sái phủ đã nhận của lót thì thẩm án xung y, rồi đó sai quân đệ trình lên quan tòa tỉnh Sơn-tây.

Quan tòa tỉnh Sơn-tây xem án chuẩn phê, đem phát vãng Thục-bảo đi Kỳ châu thuộc về tỉnh Hà-bắc, sung vào làm lính dưới chướng soái phủ.

Quan phủ là Sái-kiên-đức tiếp được công văn tỉnh sai

lính coi Thuc-bảo ra ngay chước công dường, chuyền đóng gông vào rồi sai 2 tên dải đi.

Ngyyên 2 người ấy cũng là tay hảo hán, 1 người họ Kim tên Giáp tên chữ là Quốc-tuấn, 1 người nữa họ Đồng tên Hoàn, tên chữ là Bôi chí, cùng Hùng tín chơi với nhau rất thân, cho nên Hùng-tín nhờ hai người ấy áp dải

Khi 2 người lĩnh dấy áp dải rồi dẫn Thuc-bảo ra khỏi cửa phủ Hùng-tín đón sẵn ở ngoài thấy dải ra, mời ngay vào hàng quán uống rượu

Hùng-tín nói, Tần đại ca bị đầy ra Yên-sơn cũng là may lắm ở đấy em có quen mấy người, 1 người tên gọi Chương-công-cẩn làm lính kỳ bài ở soái phủ, lại 2 anh em Uất-trì-Nam và Uất-trì-Bắc hiện làm chức Chưng-quân ở soái phủ.

Em nay viết 1 phòng thư đây Chương-công-cẩn hắn cho ở Thuận-nghĩa thôn, khi đại ca tới nơi đến nhà hắn chước đưa thơ này cho hắn, rồi sau sẽ dệ chình án văn.

Thuc-bảo cảm tạ rằng, em nhờ đại ca phí bỏ ngàn vàng hết lòng cứu dúp, ơn ấy biết đến bao giờ đả được.

Hùng-tín nói, Thuc-bảo đại huynh ơi! nói câu ấy làm gì thế! nghĩa bè bạn sống chết cứu nhau, có lẽ đâu tiếc tiền của là vật vô dụng mà không cứu nạn anh em, huống

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE IMPRIMÉS

Certifié conforme au tirage
s'élevant à 1000
exemplaires
Attray

Hanoi le 9 juillet 1925

https://tieulun.hopto.org

THUYÊT DUONG

Từ quyển Chinh-Tây số 16 cho đến số 20 đã nói tóm cả 1 bộ Phẩu-Đường, cho nên bản hiệu không in tiếp theo, nay bản hiệu xin in tiếp bộ Thuyết-Đường, để cho biết sự tích các bực anh hùng chong bộ Chinh-Đông Chinh-Tây.bộ chuyện này có vài mươi vị anh hùng, không những là có sức khỏe tài đổi, ở trong lại có trung hiếu tiết nghĩa đủ điều, bộ chuyện nay xem vừa vui vừa có ích, thật là 1 bộ chuyện có giá trị xưa nay, nay bản hiệu xin xuất bản mỗi chủ nhật hai số, mỗi số định giá là 5 su, mỗi quyển 20 trang. khổ dấy hạng chung. ngoài bìa có vẽ các vị anh hùng. cứ theo lần lượt. vẽ ra in ra ngoài bìa.

CHUYỆN DIỄN NGHĨA

Chinh-đông 10 quyển chọn bộ	
Chinh-tây 20 quyển chọn bộ mỗi quyển giá	0 **S** 10
Tây thi là chuyện một người con gái đẹp liều mình báo nước. 1 quyển chọn bộ	0 16
Tân hiền trai trí gị 2 quyển, mỗi quyển	0 10
Lĩnh nam trích quai 1 quyển.	0 10

THƠ CA

Hai ả đàu Dương gia nam âm,	0 10
thơ ca nôm, —	0 10
Văn khẩn giỗ tết	0 10
Ân tình thơ,	0 10
Sach làm banh nâu ăn Anram	0 12

Chuyện sắp in

THUYẾT-DƯƠNG LA THÔNG tảo Bắc TAN-DƯƠNG

https://tieulun.hopto.org